

I Modsætning til de sidste ærede Talere vil jeg dog ikke fraraade dette Projekt paa Skagen, men vil sige som saa, at nu har Vestkysten jo ligget bari lange Tider, det har den gjort, længe før nogen af os kan huske. Saa længe Danmark har staaet, har dette været den truede Kyst, og saa længe vi have haft en Lovgivningsmagt med Interesse for Fiskeriet, har der ogsaa været Planer oppe om at lave en Vestkysthavn. Disse Planer ere dog aldrig blevne til noget, men det har vist sig, at saa snart denne Interesse var rigtig stærkt vakt, blev der nok bygget Havne, men paa Østkysten. Men naar jeg nu undtager Havnen paa Gilleleje og Skagens Havn, tror jeg ikke, der kan tænkes andre Fiskerihavne paa Østkysten, som kunne virke forstyrrende paa Vestkysthavne. Derfor og fordi Skagens Fiskere, som ere nogle af Landets bedste og dygtigste Fiskere, saa stærkt ønske det, at de endogsaa i tidligere Tid vare villige til at bygge en Havn for egen Regning der oppe blot med en Smule Statstilskud og Statsgaranti, derfor vil jeg anbefale, at vi af alle Kræfter gaa i Gang med at faa lavet en Havn ved Skagen, som jeg for mit Vedkommen tror vil blive til stor Gavn for Kutterfiskeriet deroppe som ogsaa for Skagboerne selv. Hyad saa, om det ogsaa skulde komme til at gaa noget ud over Frederikshavns Havn. Det kan være, at en Fiskerihavn paa et nyt Sted kan gaa ud over Fiskeriet paa et andet Sted, men derfor at ville beskytte en Havn ved ikke at bevilge en ny Havn, er en Bestræbelse, jeg ikke vil være med til. Frederikshavn maa se at klare sig i Konkurrencen, som den kan, og der vil forhaabentlig blive fisket nok til at fylde begge Havnene, naar de blot have Redskaber nok til at fange noget med. Den sidste ærede Taler gjorde gældende, at en Del af Kutterfiskerne, naar de havde passende Vind dertil, ikke vilde lægge bi i Skagens ny Havn, men fare med deres Fisk til Frederikshavn, hvor de muligvis kunde faa gunstigere Vilkaar. I saa Tilfælde vil det kun glæde mig for Fredevikshavn og ikke smerte mig for Skagboerne, der jo faa deres Villie og faa deres gode Havn, og saa nok kunne unde deres Naboby nogen Søgning. Det vil kun være saa meget bedre.

Men det er mit Ønske baade for Skagen og Vestkysten, at vi faa lavet denne Havn og det snarest muligt, men samtidig maa jeg rigtignok føje til, at dette Projekt om Skagens Havn ikke paa nogen Maade har Lov til at komme sinkende og hin-

drende i Vejen for Arbejdet paa Vestkysten, hvad enten man vil begynde disse Vestkystforetagender, som af flere ærede foregaaende Talere foreslaaet, ved Anlæg af disse kendte Tillægningsmøler derude, eller man straks vil tage fat paa Anlæg af en større Fiskerihavn paa Vestkysten. Jeg mener, at Vestkysten har et aldeles nødvendigt og uafviseligt Krav paa ikke at faa disse Arbejder lagte brak, men at der tages fat paa det og det med det samme, og jeg skal da føje til, at jeg ønsker Skagens Havn og Skagens Fiskere alt godt. Men jeg ønsker ogsaa en eller flere Havne, i ethvert Tilfælde dog een godt beliggende Havn paa Vestkysten. Jeg ønsker Sikring for Vestkystens Strandfiskere, der fiske i aabne Baade, ved Hjælp af Dækmøler paa en saadan Maade, at de ere i Stand til at lande uden al for øjensynlig Livsfare, og det ønsker jeg saa levende, at ethvert Projekt, der kommer frem om et nyt Havneanlæg paa Vestkysten, hvad enten det kommer frem ved Statens eller privat Initiativ, vil kunne paaregne den aller beredvilligste Støtte fra min Side baade her i Rigsdagen og i Forretningslivet uden for. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Skagenhavnen som en for Skagen ganske fortrinlig Indretning og som et Stadium, som det for Vestkystens Beboere er højst nødvendigt at komme ud over.

Bluhme: Over for den sidste ærede Taler maa jeg bemærke, at jeg ikke har talt om noget Konkurrenceforhold mellem Frederikshavn og Skagen eller andre Havne. Jeg har kun set Sagen fra det Standpunkt: hvorledes kan der hurtigst og bedst bringes en Hjælp til den store Fiskerbefolkning langs Vestkysten, som der er Tale om at hjælpe. Men derimod er det for mig fuldstændig uden Betydning, hvorledes den ene Havn klarer sig i Konkurrencen med den anden, og derfor anbefaler jeg Læmøler fremfor noget andet.

Jens Busk: Det er jo første Gang, vi i Rigsdagen behandle det store Forslag, som blev fremsat af den i 1897 nedsatte Kommission. Denne blev jo nedsat saaledes, at den daværende Finansminister — det tror jeg han var — Hørring, kom til Finansudvalget og spurgte, om det kunde vente at finde Tilslutning, hvis han nedsatte en saadan Kommission. Jeg husker ogsaa tydelig, at vi inde i Finansudvalget sagde til den daværende Minister, at det havde vi ikke noget mod at anbefale, men vi forlangte naturligvis, at en saadan Kom-